

Krzysztof Zaleski

"Religijność sarmatyzmu a
kwietyzm", Karol Górski, "Teksty" nr
4 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 18/2 (56), 200

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

(V) FIK Marta: Romantyzm stale żywy? Repertuar romantyczny w teatrze XXX-lecia. "Twórczość" 1974 nr 11 s. 93-106.

Wśród wybitnych zjawisk współczesnego teatru polskiego dominują spektakle romantyków i Wyspiańskiego. Autorka wyodrębnia w XXX-leciu powojennym okresy różnorodnego traktowania repertuaru romantycznego; zmieniał się także każdorazowo realizowany przy pomocy tego repertuaru styl teatralny. Wybitne inscenizacje tekstów romantycznych znaleźć można w twórczości każdego (poza Jerzym Jarockim) ze znaczących reżyserów współczesnych. Powojenne przedstawienia wielkiego repertuaru romantycznego spełniały - zdaniem autorki - rolę, którą powinien realizować repertuar współczesny.

RP/56/77

Mar.P.

(V) GÓRSKI Karol: Religijność sarmatyzmu a kwietyzm. "Teksty" 1974 nr 4 s. 58-75.

Szkic poświęcony jest odpowiedzi na pytanie, czy założenia kwietyzmu mistycznego oddziaływały na religijność sarmatyzmu. W dziełku ks. Feliksa Bachowskiego (wydanym w Krakowie po raz pierwszy w r. 1652, a ponownie w r. 1682) "Mąż doskonały", a także w innych - noszących charakter dewocyjny - drukach tego autora, odnaleźć można pierwiastki "biernej postawy wobec życia i zobojętnienia", tak charakterystyczne dla świadomości kwietyzmu. Przykład Bachowskiego - konkluduje autor - nie pozwala rozstrzygnąć jednoznacznie kwestii wyjściowej artykułu, wszakże sam fakt pojawienia się takiej postawy religijnej na polskim obszarze kulturowym XVII w. wskazuje, że pytanie to "nie jest bezpodstawne".

RP/56/78

K.Z.